

10. APICAREA LEGII LUI GAUSS LA DIFERITE DISTRIBUȚII DE SARCINĂ

Legea lui Gauss este utilă pentru determinarea intensității câmpului electric atunci când distribuția de sarcină electrică are o simetrie ridicată. În cele ce urmează vom analiza câteva exemple în care distribuția de sarcină pe o suprafață este simetrică astfel încât, determinarea intensității câmpului electric cu ajutorul relației integrale (41) să fie simplificată. Atunci când alegem suprafața, vom avea avantajul că, datorită simetriei, câmpul electric rămâne constat și astfel poate fi scos în fața integralei. Acest lucru se obține în cazul suprafețelor pentru care, pentru orice porțiune a lor, sunt îndeplinite una din următoarele condiții:

1. Valoarea intensității câmpului electric, datorită simetriei, poate fi considerată constantă pe fiecare porțiune a suprafeței.
2. Produsul $\vec{E} \cdot d\vec{S}$ poate fi exprimat ca un produs simplu algebric $E \cdot dS$ deoarece $\vec{E} \parallel d\vec{S}$.
3. Produsul scalar din ecuația (41) este nul atunci când $\vec{E} \perp d\vec{S}$.
4. Câmpul electric este nul pentru orice porțiune a suprafeței.

Porțiuni diferite ale suprafeței pot satisface condiții diferite, însă este obligatoriu să îndeplinească cel puțin una din condițiile anterioare. Dacă distribuția de sarcină electrică nu prezintă suficientă simetrie, adică nu găsim o suprafață care să îndeplinească una din condițiile anterioare, Legea lui Gauss rămâne valabilă însă nu este utilă în determinarea intensității câmpului electric pentru distribuția de sarcină respectivă.

10.1. DISTRIBUȚIE SFERICĂ DE SARCINĂ

Să considerăm o sferă izolată de rază a în interiorul căreia există o densitate volumică uniformă, ρ , de sarcini pozitive, sarcina totală din interiorul acesteia fiind Q . În continuare ne propunem să determinăm intensitatea câmpului electric în diferite puncte ale spațiului, atât în interiorul sferei, cât și în exteriorul acesteia.

Pentru început vom determina intensitatea câmpului electric într-un punct P situat în exteriorul sferei, la distanță r față de centrul acesteia, ca în figura 25.a. Datorită simetriei sferice, în fiecare punct de pe suprafață de rază r

intensitatea câmpului electric are aceeași valoare. În plus, $\vec{E} \parallel d\vec{S}$ astfel încât putem scrie relația (41) sub forma:

$$\phi_e = \oint E \cdot dS = \frac{Q}{\epsilon_0} \quad (42)$$

relație pe care o putem rescrie și astfel:

$$E \oint dS = \frac{Q}{\epsilon_0} \quad (43)$$

Deoarece suprafața este sferică, $\oint dS = 4\pi r^2$, astfel încât intensitatea câmpului electric în punctul P va avea expresia:

$$E = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r^2} = k \frac{Q}{r^2} \quad (r > a) \quad (44)$$

Acest rezultat este identic cu cel obținut în cazul unei sarcini punctiforme pozitive. Prin urmare, câmpul electric în exteriorul unei sfere uniform încărcată cu sarcină electrică Q , în interiorul căreia se găsește o densitate volumică de sarcină ρ , este egală cu cea generată de o sarcină punctiformă localizată în centru sferei.

Acum, vom determina intensitatea câmpului electric într-un punct P situat în interiorul sferei, la distanța $r < a$ față de centrul acesteia, ca în figura 25.b. În această situație, sarcina Q cuprinsă în interiorul acestui volum este mai mică decât sarcina q_{int} din interiorul sferei. Sarcina electrică cuprinsă în volumul sferei de rază r este:

$$q_{int} = \rho V = \rho \left(\frac{4}{3}\pi r^3 \right) \quad (45)$$

Înlocuind acest rezultat în relația (41) vom obține:

$$\phi_e = \oint E \cdot dS = \frac{q_{int}}{\epsilon_0} \Rightarrow E \oint dS = \frac{\rho \left(\frac{4}{3}\pi r^3 \right)}{\epsilon_0} \quad (46)$$

Deoarece suprafața este sferică, $\oint dS = 4\pi r^2$ obținem pentru intensitatea câmpului electric expresia:

$$E = \frac{\rho \left(\frac{4}{3}\pi r^3 \right)}{4\pi\epsilon_0 r^2} \quad (47)$$

Dar, densitatea volumică de sarcină din interiorul sferei de rază a este:

$$\rho = \frac{Q}{V} = \frac{Q}{\frac{4}{3}\pi a^3} \quad (48)$$

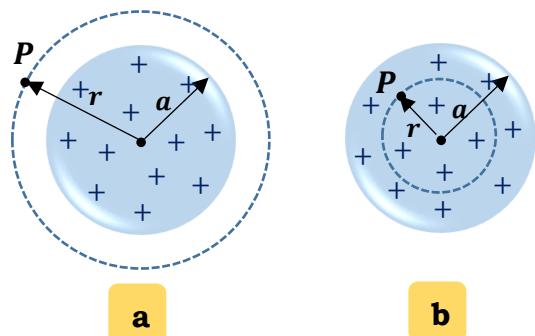

Figura 25 O sferă izolată încărcată cu o densitate volumică uniformă de sarcină electrică. Sarcina totală din interiorul sferei este Q .

astfel încât vom obține pentru intensitatea câmpului electric relația:

$$E = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \frac{r}{a^3} = kQ \frac{r}{a^3} \quad (r < a) \quad (49)$$

Acest rezultat diferă fără de cel obținut în cazul anterior. Se observă că atunci când $r \rightarrow 0$ și $E \rightarrow 0$. Prin urmare, acest rezultat elimină problema care ar apărea atunci când $r = 0$ dacă E variază cu $\frac{1}{r^2}$ în interiorul sferei la fel cum o face și în exteriorul acesteia. Astfel dacă $E \sim \frac{1}{r^2}$ pentru $r < a$, intensitatea câmpului electric ar fi infinită când $r = 0$, rezultat imposibil din punct de vedere fizic.

În final, să considerăm și situația în care $r = a$. În această situație intensitatea câmpului electric din relațiile (44) și (49) devine:

$$E = \lim_{r \rightarrow a} \left(k \frac{Q}{r^2} \right) = k \frac{Q}{a^2} \text{ și } E = \lim_{r \rightarrow a} \left(kQ \frac{r}{a^3} \right) = k \frac{Q}{a^2} \quad (50)$$

Prin urmare, valoarea intensității câmpului electric este același în ambele situații, fie că suprafața se apropie din exteriorul sau interiorul sferei. În figura 26 este prezentată dependența intensității câmpului electric de raza sferei. Se observă că variația valorii intensității câmpului electric este continuă.

10.2. DISTRIBUȚIE CILINDRICĂ DE SARCINĂ

Să considerăm situația din figura 27.a, în care un fir infinit de lung încărcat cu o sarcină electrică pozitivă, uniform distribuită în lungul firului. Densitatea liniară de sarcină λ este constantă și dorim să determinăm intensitatea câmpului electric la distanța r față de fir. Deoarece firul este infinit de lung, intensitatea câmpului electric este aceeași în toate punctele firului. În plus, datorită faptului că sarcina este distribuită uniform în lungul firului, distribuția sarcinii electrice are simetrie cilindrică și putem să utilizăm legea lui Gauss pentru a determina intensitatea câmpului electric.

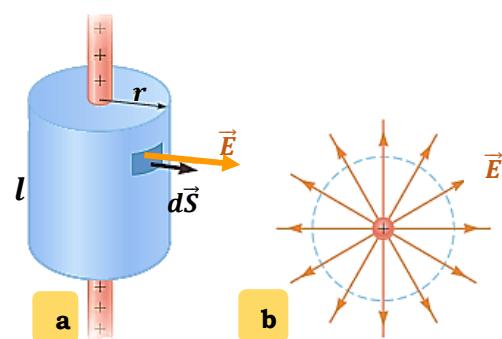

Figura 27 (a). Un densitate liniară de sarcină înconjurată de o suprafață cilindrică concentrică cu firul. (b). O privire de la unul din capetele cilindrului ne arată că intensitatea câmpului electric este perpendiculară în toate punctele suprafeței cilindrice.

Simetria distribuției sarcinii electrice reclamă ca \vec{E} să fie perpendicular pe conductorul liniar, având o orientare spre exteriorul acestui, după cum se observă din figura 27.b. Pentru a pune în evidență simetria distribuției sarcini electrice să considerăm o suprafață de formă cilindrică, având raza r și lungimea l și care este coaxială cu firul conductor. Pe zonele curbate ale acestei suprafețe \vec{E} are modulul constant și este perpendicular în fiecare punct al suprafeței. Mai mult, fluxul electric la capetele cilindrului este nul deoarece \vec{E} este paralel cu suprafețele respective.

Dacă considerăm că sarcina închisă în interiorul suprafeței cilindrice este $q_{int} = \lambda l$, aplicând legea lui Gauss pentru suprafața cilindrului vom obține:

$$\phi_e = \oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q_{int}}{\epsilon_0} \Rightarrow ES = \frac{\lambda l}{\epsilon_0} \quad (51)$$

Aria suprafeței cilindrice este: $S = 2\pi r l$, astfel încât vom obține în final:

$$E = \frac{\lambda}{2\pi r \epsilon_0} = 2k \frac{\lambda}{r} \quad (52)$$

Acest rezultat ne arată că intensitatea câmpului electric creat de o distribuție cilindrică de sarcină variază invers proporțional cu raza cilindrului.

Dacă firul nu ar fi infinit de lung, atunci intensitatea câmpului electric nu se poate determina cu relația precedentă. În această situație câmpul electric nu ar mai fi constant pe întreaga suprafață deoarece la capetele densității liniare de sarcină \vec{E} nu mai este perpendicular pe suprafața cilindrică. La aceste capete ar exista și o componentă paralelă cu firul a intensității câmpului electric.

10.3. DISTRIBUȚIE SUPERFICIALĂ DE SARCINĂ

În continuare ne propunem să determinăm intensitatea câmpului electric creat de o densitate superficială de sarcină σ , uniform distribuită pe suprafață, ca în figura 28. Vom considera că suprafața este infinit de mare, astfel încât câmpul electric să aibă aceeași valoare în toate punctele suprafeței. Datorită faptului că sarcina electrică este uniform distribuită pe suprafață, distribuția de sarcină este simetrică și, prin urmare, putem utiliza legea lui Gauss pentru a determina intensitatea câmpului electric.

Datorită simetriei, \vec{E} este perpendicular pe suprafață, în toate punctele acesteia, având

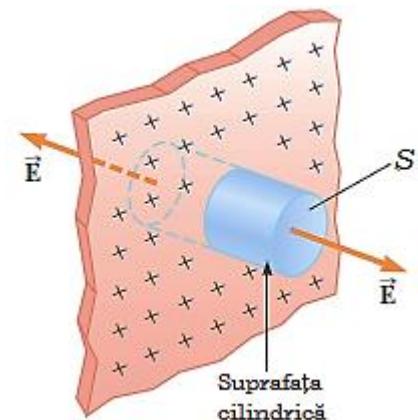

Figura 28 O suprafață cilindrică care trece printr-o suprafață plană infinită încărcată cu sarcină pozitivă. Fluxul prin capetele cilindrului este ES , iar prin restul suprafeței este nul.

orientarea spre exteriorul suprafeței datorită faptului că aceasta este încărcată cu sarcină pozitivă. De asemenea, orientarea vectorului \vec{E} de pe o parte a suprafeței este opusă celei de pe celalătă față. Dacă alegem o suprafață cilindrică a cărei axă este perpendiculară pe suprafața plană încărcată electric, atunci câmpul electric este paralel cu suprafața cilindrului și nu va exista nici o contribuție la câmpul electric total a acestei suprafețe. În același timp, \vec{E} este perpendicular pe capetele cilindrului, iar fluxul electric la fiecare capăt este egal cu produsul ES . Fluxul electric total ce străbate întreaga suprafață va fi dat de suma fluxurilor ce străbate cele două capete ale suprafeței cilindrice și este egal cu $\phi_e = 2ES$. Dacă aplicăm legea lui Gauss vom obține:

$$\phi_e = 2ES = \frac{q_{int}}{\epsilon_0} = \frac{\sigma S}{\epsilon_0} \quad (53)$$

de unde vom obține, pentru intensitatea câmpului electric creat de distribuția superficială de sarcină, relația:

$$E = \frac{\sigma}{2\epsilon_0} \quad (54)$$

Deoarece în relația precedentă nu apare distanța de la suprafața plană la capetele cilindrului, vom presupune că aceasta va da intensitatea câmpului electric la orice distanță față de această suprafață.

Seminar - Câmpul electric. Potențialul electric. Capacitate electrică

① Distanța dintre protonul și electronul atomului de hidrogen este de aproximativ $5,3 \cdot 10^{-11} m$. Determinați raportul dintre forța electrică și cea gravitațională exercitată între aceste două particule.

$$\bullet F_e = k_e \cdot \frac{q_1 q_2}{r^2} = k_e \cdot \frac{|e| \cdot |e|}{r^2} = 8,98 \cdot 10^9 \frac{Nm^2}{C^2} \cdot \frac{(1,6 \cdot 10^{-19} C)^2}{(5,3 \cdot 10^{-11} m)^2}$$

$$\Rightarrow F_e = 8,2 \cdot 10^{-8} N$$

$$\bullet F_g = kg \cdot \frac{m_1 \cdot m_2}{r^2} = kg \cdot \frac{m_e \cdot m_p}{r^2} = 6,67 \cdot 10^{-11} \frac{N \cdot m^2}{kg^2} \cdot \frac{9,11 \cdot 10^{-31} kg \cdot 1,67 \cdot 10^{-27} kg}{(5,3 \cdot 10^{-11} m)^2}$$

$$\Rightarrow F_g = 3,6 \cdot 10^{-47} N$$

$$\Rightarrow \frac{F_e}{F_g} = \frac{8,2 \cdot 10^{-8} N}{3,6 \cdot 10^{-47} N} \approx 2 \cdot 10^{39}$$

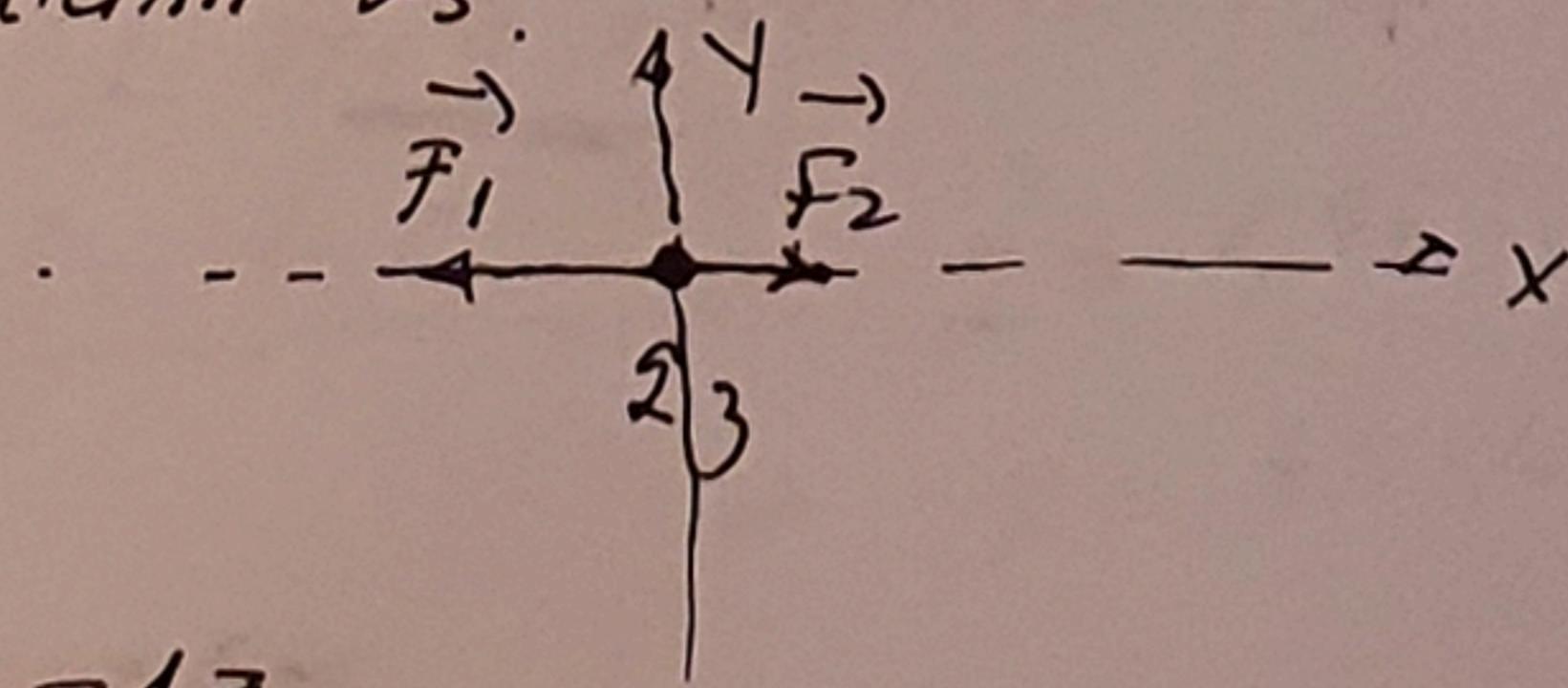
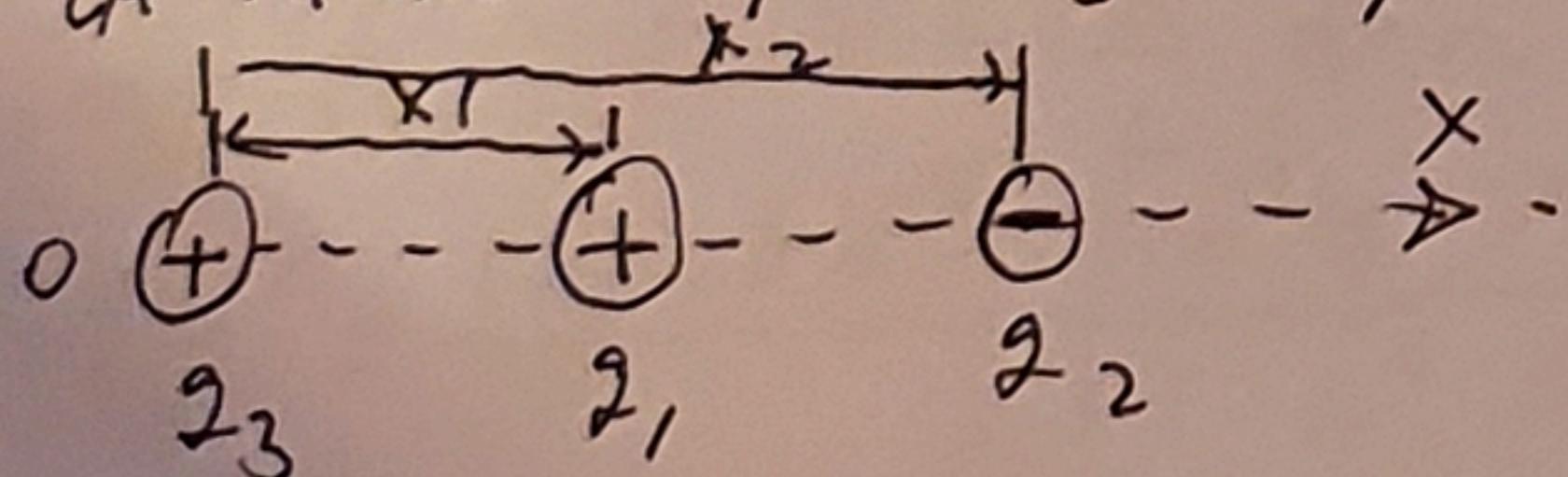
② O particulă α (${}_{2}^{4}He$) are masa $m = 6,65 \cdot 10^{-27} kg$ și o sarcină de $+2e = 3,2 \cdot 10^{-19} C$. Să se compare forța de repulsie dintre două particule α cu cea de atracție gravitațională dintre acestea.

$$\bullet F_e = k_e \frac{q^2}{r^2} \Rightarrow F_e = k_e \cdot \frac{q^2}{r^2} = \frac{8,98 \cdot 10^9 \frac{Nm^2}{C^2}}{6,67 \cdot 10^{-11} \frac{Nm^2}{kg^2}} \cdot \frac{(3,2 \cdot 10^{-19} C)^2}{(6,65 \cdot 10^{-27} kg)^2}$$

$$\bullet F_g = kg \cdot \frac{m^2}{r^2} \quad F_g = \frac{kg}{r^2} \cdot m^2$$

$$\Rightarrow \frac{F_e}{F_g} = 3,1 \cdot 10^{35}$$

③ Două sarcini punctiforme $q_1 = 1 nC$ și $q_2 = -3 nC$ se află la distanțele $x_1 = 2 cm$ și $x_2 = 4 cm$ față de o sarcină $q_3 = 5 nC$ aflată în originea unui sistem cartesian. Care este forța electrică totală exercitată de sarcinile q_1 și q_2 asupra sarcinii q_3 ?

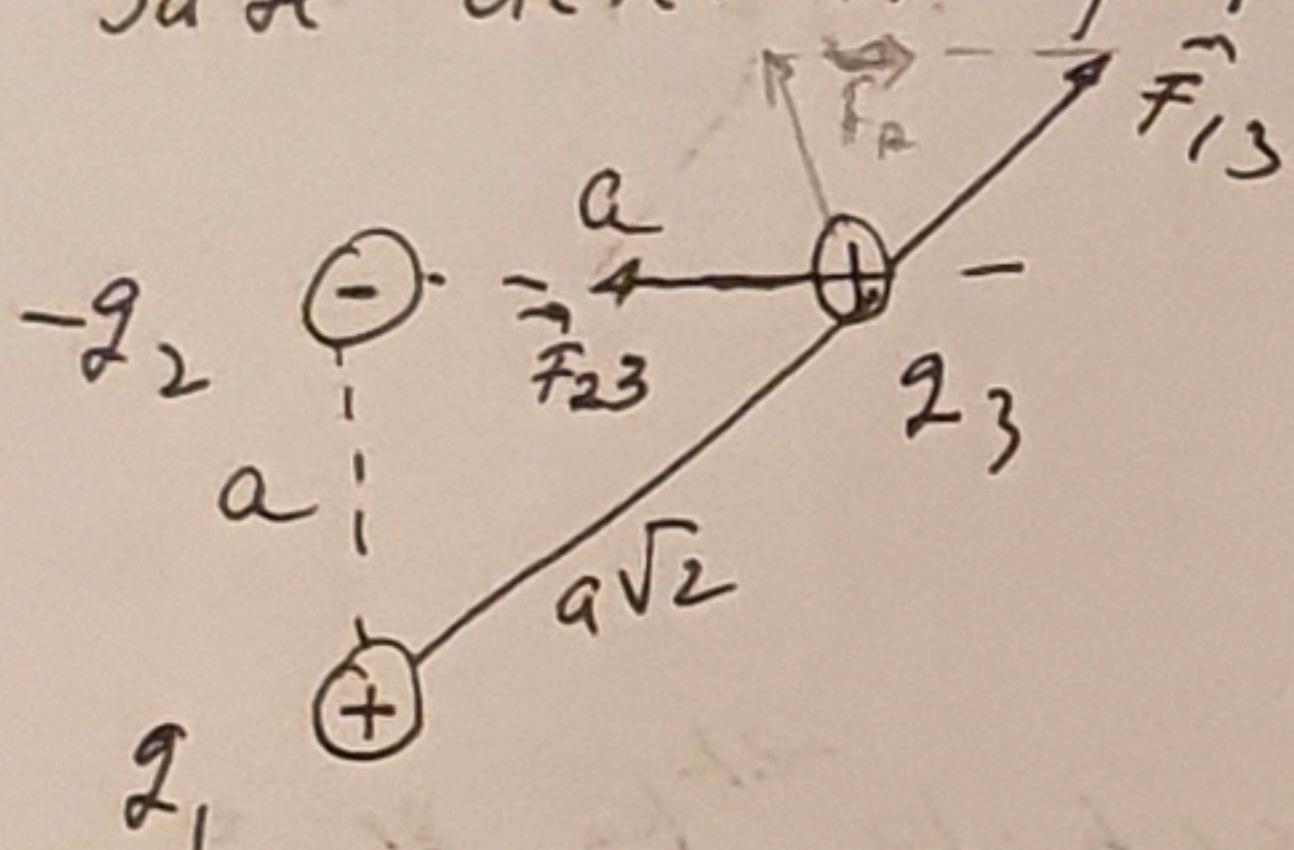
$$\bullet F_{13} = K \frac{|q_1 q_3|}{r_{13}^2} = 9 \cdot 10^9 \frac{N \cdot m^2}{C^2} \frac{1 \cdot 10^{-6} C \cdot 5 \cdot 10^{-9} C}{(2 \cdot 10^{-2} m)^2} = 1,12 \cdot 10^{-5} N$$

$$\bullet F_{23} = K \frac{|q_2 q_3|}{r_{23}^2} = 9 \cdot 10^9 \frac{N \cdot m^2}{C^2} \frac{3 \cdot 10^{-6} C \cdot 5 \cdot 10^{-9} C}{(3 \cdot 10^{-2} m)^2} = 0,84 \cdot 10^{-5} N$$

$$\vec{F}_R = \vec{F}_{13} + \vec{F}_{23} = \vec{F}_{13} \cdot \vec{i} + \vec{F}_{23} \cdot \vec{j} = -1,12 \cdot 10^{-5} N \vec{i} + 0,84 \cdot 10^{-5} N \vec{j}$$

$$\Rightarrow \vec{F}_R = -0,28 \cdot 10^{-5} N \vec{i}$$

- ④ Trei sarcini punctiforme $q_1 = q_3 = 5 \mu C$ și $q_2 = -2 \mu C$ sunt așezate în vîrfurile unui triunghi dreptunghic de latură $a = 0,1 m$. Să se determine forța resultantă exercitată asupra sarcinii q_3 .

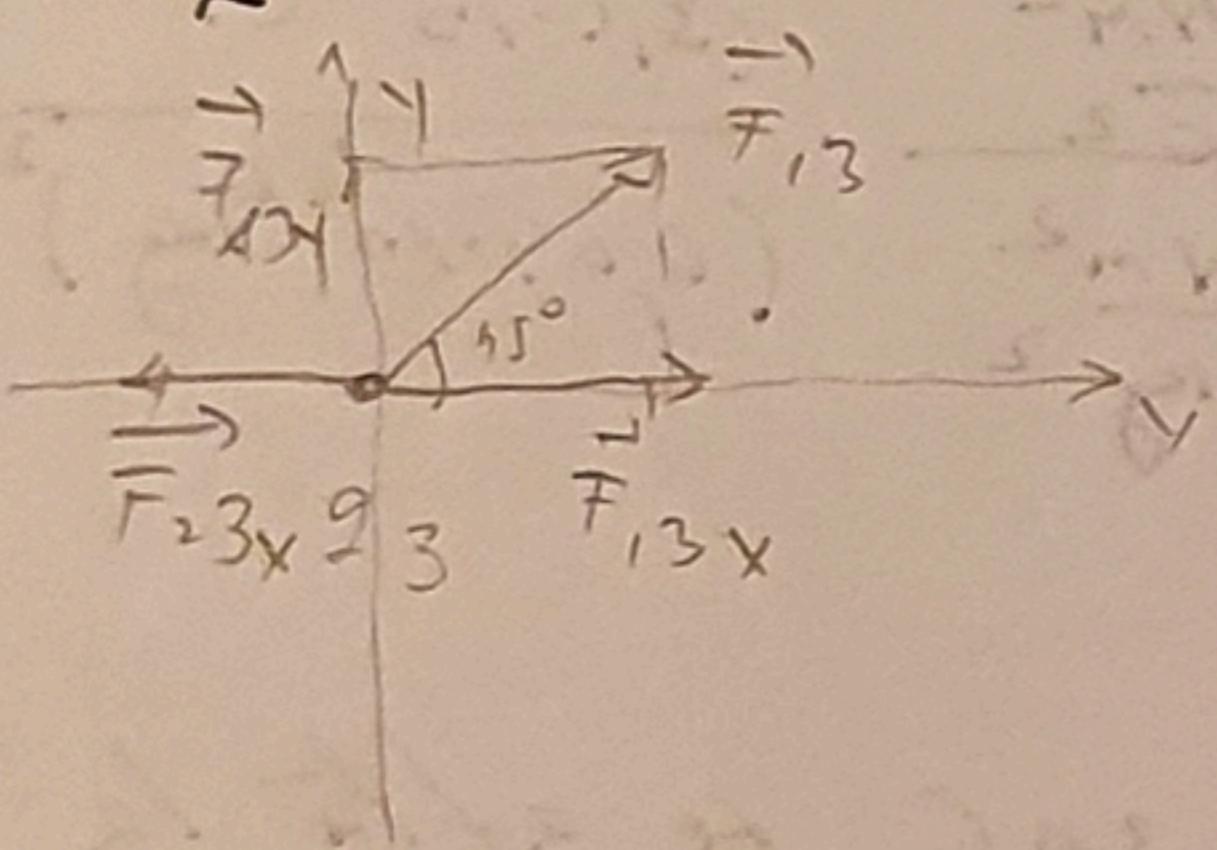
$$\bullet F_{13} = K \frac{|q_1 q_3|}{(a\sqrt{2})^2} = 9,98 \cdot 10^9 \frac{N \cdot m^2}{C^2} \cdot \frac{5 \cdot 10^{-6} C \cdot 5 \cdot 10^{-6} C}{(0,1 m \sqrt{2})^2}$$

$$\Rightarrow F_{13} = 11,2 N$$

$$\bullet F_{23} = K \frac{|q_2 q_3|}{a^2} = 9,90 \cdot 10^9 \frac{N \cdot m^2}{C^2} \cdot \frac{2 \cdot 10^{-6} C \cdot 5 \cdot 10^{-6} C}{(0,1 m)^2}$$

$$\Rightarrow F_{23} = 8,99 N.$$

$$\vec{F}_R = \vec{F}_x \cdot \vec{i} + \vec{F}_y \cdot \vec{j} = (F_{13x} + F_{23x}) \vec{i} + (F_{13y} + F_{23y}) \vec{j}$$

$$F_{13x} = F_{13} \cos \alpha = 11,2 N \cdot \cos 45^\circ = 7,95 N$$

$$F_{23x} = 8,99 N$$

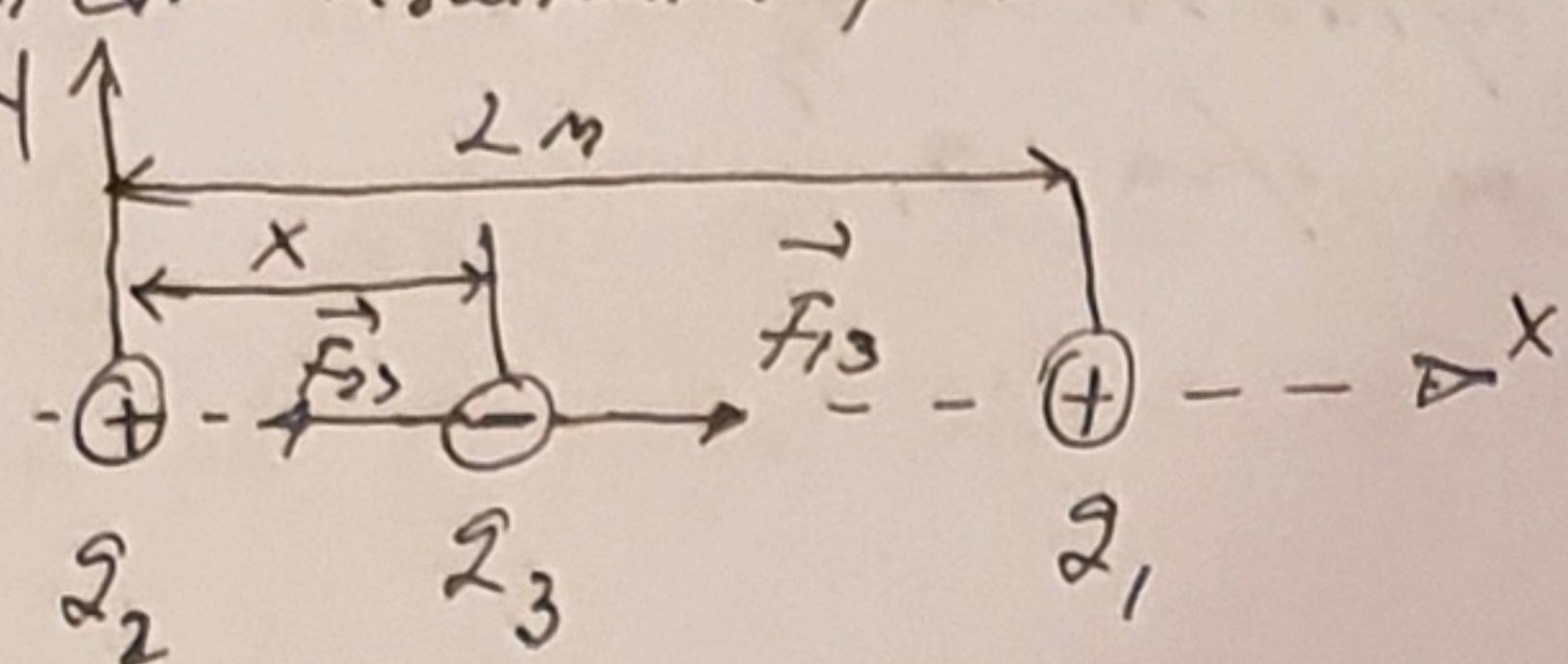
$$F_{13y} = F_{13} \sin \alpha = 11,2 N \cdot \sin 45^\circ = 7,95 N$$

$$F_{23y} = 0 N$$

$$\Rightarrow \vec{F}_R = [7,95 N + (-8,99 N)] \vec{i} + (7,95 N + 0 N) \vec{j}$$

$$\vec{F}_R = -1,04 N \vec{i} + 7,95 N \vec{j}$$

⑤ Trei sarcini punctiforme $q_1 = 15 \mu C$, $q_2 = 6 \mu C$ și q_3 sunt așezate ca în figura, în lungul axei Ox . Distanța dintre sarcinile q_1 și q_2 este $2m$. La o distanță trebuie să se afle sarcina q_3 astfel încât rezultanta forțelor care acționează asupra sa să fie nulă?

$$\vec{F}_K = \vec{F}_{13} + \vec{F}_{23} = \vec{F}_{13} \cdot \vec{l} + \vec{F}_{23} \cdot \vec{l} = 0$$

$$\Rightarrow k_C \frac{q_1 q_3}{(2m-x)^2} \vec{l} - k_C \cdot \frac{q_2 q_3}{x^2} \cdot \vec{l} = 0$$

$$\Rightarrow \frac{q_1}{(2m-x)^2} = \frac{q_2}{x^2} \Rightarrow q_1 x^2 = q_2 (2m-x)^2 \Rightarrow$$

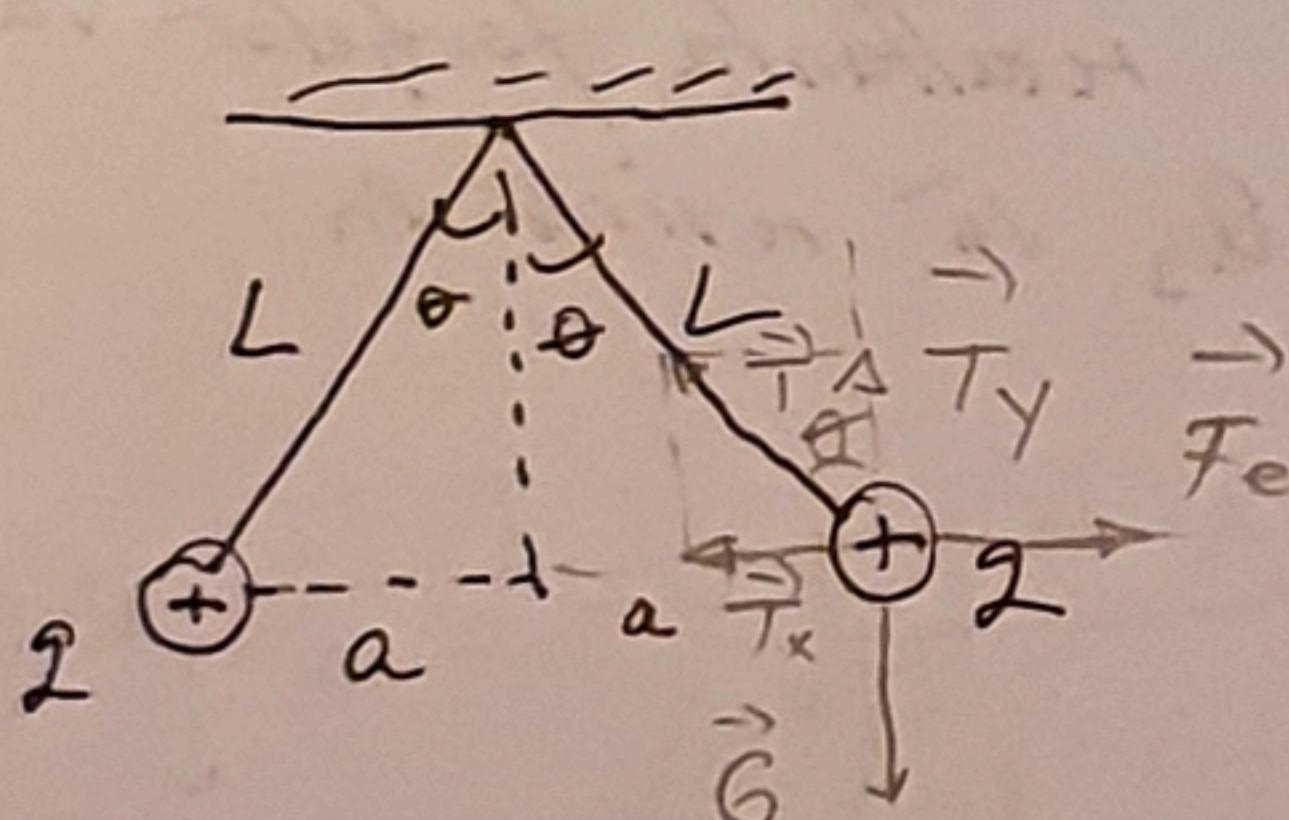
$$\Rightarrow x \cdot \sqrt{q_1} = (2m-x) \cdot \sqrt{q_2} \Rightarrow x \sqrt{q_1} = 2m \sqrt{q_2} - x \sqrt{q_2} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow x(\sqrt{q_1} + \sqrt{q_2}) = 2m \sqrt{q_2} \Rightarrow x = \frac{2m \sqrt{q_2}}{\sqrt{q_1} + \sqrt{q_2}} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow x = \frac{2m \sqrt{6 \cdot 10^{-6} C}}{\sqrt{15 \cdot 10^{-6} C} + \sqrt{6 \cdot 10^{-6} C}} \Rightarrow x = 0,725 m$$

⑥ Două sfere identice încărcate electric, fiecare având masa de $3 \cdot 10^{-2} kg$ și aflată în echilibru, ca în figura. Lungimea L a coroanei care sunt printre sfere este de $0,15 m$, iar unghiul $\theta = 5^\circ$. Se determină sarcina cu care sunt încărcate fiecare sferă.

• din figura, la echilibru, rezulta:

$$Ox: \vec{F}_c - \vec{T}_x = 0 \Rightarrow F_c = T_x = T \sin \theta \Rightarrow$$

$$Oy: \vec{T}_y - \vec{G} = 0 \Rightarrow G = T_y = T \cos \theta \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \frac{F_c}{G} = \tan \theta \Rightarrow F_c = mg \tan \theta$$

$$\Rightarrow \frac{k \frac{q^2}{(2a)^2}}{mg \tan \theta} = mg \tan \theta \Rightarrow q^2 = \frac{(2a)^2 \cdot mg \tan \theta}{k} \quad \Rightarrow$$

$$\Rightarrow q^2 = 0,026 m^2 \cdot 3 \cdot 10^{-2} kg \cdot 9,81 N/kg \cdot \frac{1}{\sqrt{3}} \cdot \frac{1}{\sqrt{3}} = 0,013 m^2$$

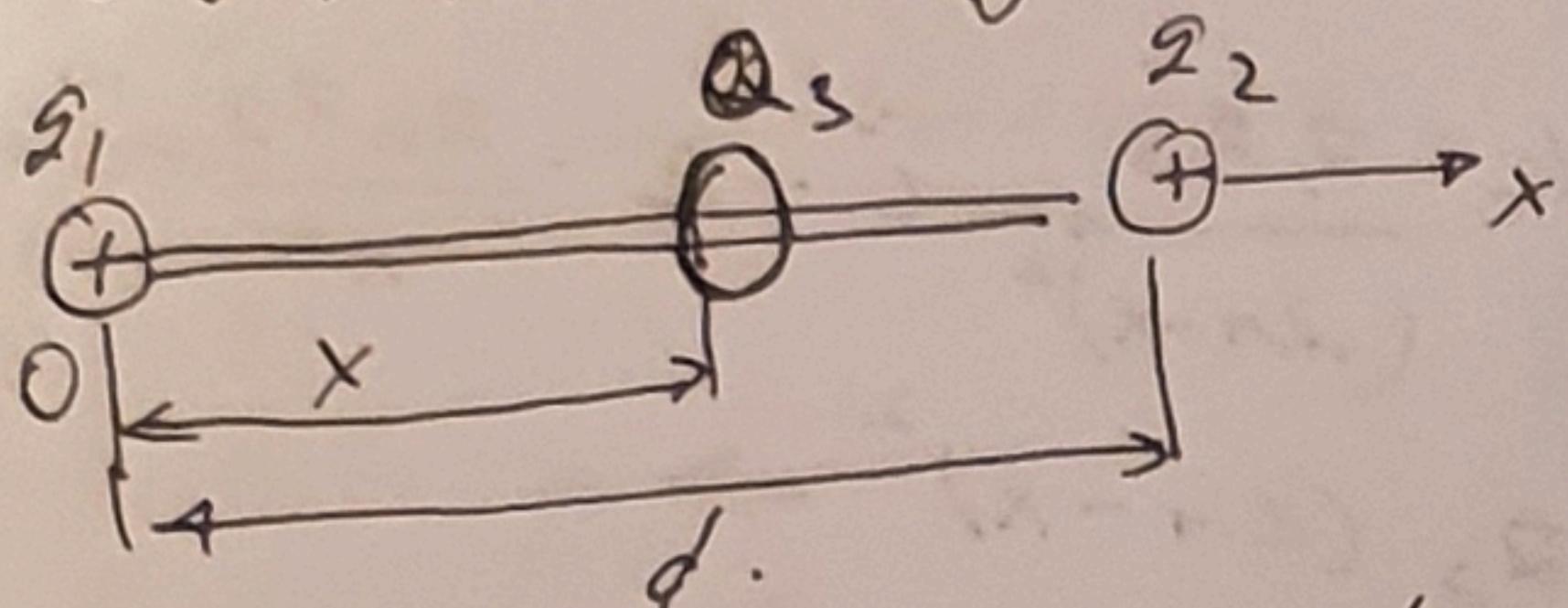
$$\cdot \text{din fig: } \sin \theta = \frac{a}{L} \Rightarrow a = L \sin \theta = 0,15 m \cdot \sin 5^\circ = 0,013 m$$

$$\Rightarrow q^2 = \frac{(0,026 m^2) \cdot 3 \cdot 10^{-2} kg \cdot 9,81 N/kg \cdot \frac{1}{\sqrt{3}} \cdot \frac{1}{\sqrt{3}}}{2,98 \cdot 10^9 \frac{N \cdot m^2}{C^2}} \Rightarrow q^2 = 1,96 \cdot 10^{-15} C^2$$

$$\Rightarrow q = 4,4 \cdot 10^{-8} C$$

⑦ Două sfere având sarcinile $q_1 = 3q$ și $q_2 = q$ sunt fixate la capetele unei bare izolate de lungime $d = 1,5\text{m}$. O a treia sferă electrizată poate călăra în lungul barei.

(A) În ce poziție sferă a treia trebuie să se află pentru echilibru, dacă considerăm că atracția și repulsa pe sferă q_1 ?

• Sfera q_3 este mutată împotriva sferii q_2 deoarece forța de atracție care acționează asupra sferii q_3 este mai mare decât forța de rezistență care acționează asupra sferii q_3 .

$$\text{echilibru} \Rightarrow \vec{F}_3 = \vec{F}_{13} + \vec{F}_{23} = 0 \Rightarrow k \frac{q_2 q_3}{(d-x)^2} \vec{i} + k \frac{q_1 q_3}{x^2} (-\vec{i}) = 0$$

$$\Rightarrow \frac{q_2}{(d-x)^2} = \frac{q_1}{x^2} \Rightarrow \frac{2}{(d-x)^2} = \frac{32}{x^2} \Rightarrow d-x = \frac{x}{\sqrt{3}} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow d = x \left(\frac{1}{\sqrt{3}} + 1 \right) \Rightarrow d = 1,57x \Rightarrow x = 0,063d \Rightarrow$$

$$\Rightarrow x = 0,063 \cdot 1,5\text{m} \Rightarrow x = \underline{\underline{0,0945\text{m}}}$$

(B) Sfera q_3 se poate afla într-o stare de echilibru stabil?

R: Da, dacă sarcina q_3 este pozitivă, deoarece cind aceasta este deplasată față de poziția de echilibru rezultanta forțelor va avea sens opus deplasării și va obliga sferă q_3 să revină în poziția de echilibru.